

...

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.V.20.683/2021/2.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Cseh Attila előadó bíró

Dr. Csesznok Judit Anna bíró

A felperes:Felperes1

A felperes képviselője:

Gyollai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gyollai János ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

Az alperes képviselője:

Szilágyi, Aszmann és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szilágyi Zoltán ügyvéd)

A per tárgya:

6.006.116 forint és járulékai megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Zalaegerszegi Törvényszék 3.Pf.20.804/2020/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Zalaegerszegi Járásbíróság 15.P.20.821/2019/23.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes módosított keresetében 6.006.116 forint szállítási szerződésből eredő tartozás és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozott arra, hogy a felek között a Kecskeméti Törvényszék előtt 8.G.22.466/2016. ügyszámon folyamatban volt előzményi eljárásban (a továbbiakban: előzményi per) az alperes elismerte a vele szemben

fennálló, keresete szerinti összegű tartozását, amely elismerés a követelés elévülését megszakította.

[2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, azt jogalapja és összecszerúsége tekintetében is vitatta. Elévülési kifogásában kifejtette, az előző perben felperesi pozícióban tett nyilatkozata nem tekinthető a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 327. §-a szerinti tartozáselismerésnek, így az az elévülés megszakítására nem volt alkalmas. Ottani nyilatkozatában ugyanis a nemfizetés tényét, nem tartozásának fennálltát ismerte el, tekintettel arra, hogy minőségi kifogások miatt nem egyenlítette ki a felperes által megjelölt számlák ellenértékét.

[3] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Az alperes elévülési kifogását vizsgálva kiemelte, az előzményi perben az alperes (ott: felperes) által tett nyilatkozat nem a felpereshez intézett, hanem az alapper bírósághoz benyújtott előkészítő irat volt, a keresetlevél mellékleteként vizsgálendő dokumentum, számlakimutatás, amely azért készült, hogy kárigényét megalapozó számításait részletesen kimunkálja, így az a felperessel szembeni elszámolás részleteit tartalmazta. Kitért arra is, hogy az ítélkezési gyakorlat tartozáselismerésnek azokat az egyoldalú jognyilatkozatokat minősíti, amelyek a kötelezettség fennálltának megerősítése céljából születnek. Ehhez képest a felperes által tartozáselismerésnek minősített alperesi nyilatkozat az előzményi perben előterjesztett kereset tartalmától nem függetleníthető, annak tükrében megállapítható, hogy az nem a tartozás kifejezett elismerését, annak megerősítését célozta, kizárólag a fizetés elmaradásának a tényét tartalmazta, a fizetési kötelezettség fennálltát azonban azzal az alperes nem ismerte el, így az nem felelt meg a tartozáselismeréssel szemben a Ptk. 242. §-ában támasztott jogszabályi követelményeknek.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján, a Pp. 386. § (4) bekezdésére utalással, annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

[5] A felperes fellebbezésével kapcsolatban kiemelte, hogy a jelen per alperese által az előzményi perben előterjesztett keresetben írt megfogalmazás a beszámításra vonatkozóan valójában annak tartalma szerint nem minősült beszámításnak a téves szóhasználat ellenére, a jelen per alperese nem egy vele szemben előterjesztett követeléssel szemben élt ellenköveteléssel, hanem kizárólag annyi tényt közölt, hogy a jelen per felperese számlájának egy részét – mivel azok jogosságát nem ismerte el – nem egyenlítette ki. Miután a nyilatkozata beszámításnak nem tekinthető, így szóba sem jöhet, hogy az egyben tartozáselismerésként lenne értékelhető, illetve, hogy alkalmas az elévülés megszakadásának megállapítására.

[6] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyhez felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is csatolt.

[7] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának – tartalmilag – első fordulata alapján (a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében) kérte a felülvizsgálat engedélyezését, tekintettel arra, hogy az ítéletek egybehangzóak, ezért a felülvizsgálatnak a Pp. 408. §-a értelmében nem lenne helye.

[8] Előadta, hogy az eljáró bíróságok döntésüket arra alapították, hogy az előzményi perben az alperes (ott: felperes) által tett nyilatkozat nem felelt meg a Ptk. 242. §-ában foglalt tartozáselismerésnek. Utalt a Kúria Pfv.VI.21.127/2011. számú, és a Legfelsőbb Bíróság Pfv.V.20.183/2009. számú határozataira, amelyek értelmében a tartozásnak az elévülés megszakadását előidéző elismeréséhez a jogalkotó nem a Ptk. 242. §-a szerinti tartozáselismerést, hanem általában a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerését

tekintette. Erre figyelemmel álláspontja szerint az eljáró bíróságok joggyakorlata jogbizonytalansághoz vezet, ami a joggyakorlat egységét veszélyezteti.

[9] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem megalapozott, a felperes által előadottak alapján a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont első fordulatában foglalt követelmények nem teljesülnek.

[10] A Kúria az engedélyezés körében elsődlegesen arra mutat rá, hogy a felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős – azaz a másodfokú – ítélet [Pp. 406. § (1) bekezdés], ezért értelemszerűen az engedélyezés iránti kérelem megalapozottsága szempontjából is a jogerős ítéletnek van jelentősége.

[11] Az eljáró másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásának [10] bekezdésében a felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel kiemelte, hogy az alperesnek a Kecskeméti Törvényszék előtti perben előterjesztett keresete téves megfogalmazása miatt nem minősül beszámításnak, az csupán tényközlés volt, a jelen per felperese számlái egy részének ki nem egyenlítése körében. Ennyiben tehát a másodfokú bíróság pontosította az elsőfokú bíróság ítéletét, amely azonban nem változtat azon a tényen, hogy azt a Pp. 386. § (4) bekezdésére utalással, annak helyes indokai alapján hagyta helyben.

[12] A jogerős ítélet értelmében tehát az alaposnak ítélt elévülési kifogás alapja nem az előzményi perben tett alperesi nyilatkozat tartalmának a tartozáselismerés Ptk. 242. §-a szerinti anyagi jogi fogalmával azonosított elfogadása, hanem az alperes fenti nyilatkozata jogi értelemben csupán tényközlésnek minősülése volt. Ehhez képest a felperes által felhívott határozatokban kifejtetteknek nincs jelentősége, azok a megjelölt engedélyezési ok tekintetében nem adekvát hivatkozások.

[13] Erre tekintettel a felperes kérelmében előadottak a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja első fordulata szerinti engedélyezési ok tekintetében nem adnak alapot a felülvizsgálat engedélyezésére, ezért a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdései alapján megtagadta.

[14] A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme előterjesztésekor 120.122 forint illetéket megfizetett, amely megfelel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (2a) bekezdés *a)* pontjának, és amelyet az engedélyezés iránti kérelmének eredménytelenségére tekintettel a felperesnek kell viselnie.

[15] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2021. július 14.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, dr. Cseh Attila s.k. előadó bíró, dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró